

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Caput 1. Nova subsidia in Tucumaniam & Paraquariam inducuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

HISTORIÆ
PROVINCIAE PARAQUARIÆ
SOCIETATIS JESU
LIBER SECUNDUS.

CAPUT

I.
Nova subsidia in Tucumaniam & Paraquariam inducuntur.

Joannes Romerus Socii proficitur.

Pauperum integritati curatur.

Socii per Provincias distribuntur.

EODEM Anno, quo Chilense regnum Societatem accepit, Joannes Sebastianus Parricius Provincialis, in Tucumania Paraquariaeque subsidium Joannem Romerum, Gasparem Monroium, Joannem Vianam, & Marcellum Lorençanam Sacerdotes, variis temporibus ex Hispania advectos, necnon Joannem Aquilam Laicum submisit. Et quia Claudius Aquaviva Generalis recentibus litteris mandaverat, Socios è Brasiliâ ab Josepho Anchieta ante quinquennium missos subesse Peruvia Provinciali debere, Joannes Romerus vir tanto oneri par, pro Joanne Fontio in Peruviam revocato, præesse Tucumania Paraquariaeque Socii iustus est. Cujus prima cura fuit mandata Provincialis sui exequi; jubentis, ex consilio Patrum Seniorum, prædium in Salensi Tucumania ditione, pro alendis Missionariis ab defessore suo dono acceptum, dividere: nam prima illa Societatis Peruanae columnina prudenter censebant, Deum eorum corporibus non defuturum, qui animarum lucro se totos traderent: nec cum instituti nostri rationibus quadrare, si viri Apostolicis excursionibus destinati implicarentur agrorum procuratore. Amoto eo obstaculo, Joannes Romerus ex designatione Provincialis Socios in regiones sic distraxit. Alfonso Barfenam, Joannem Salonium, Marcellum Lorençanam & Joannem Aquilam Paraquariae metropolim insidere; Emmanuelem Ortegam & Thomam Fildium in Guaraniâ perseverare; Petrum Agnascum atque Gasparem Monroium Omaguacis Christo lucrands insistere; Franciscum Angulum & Joannem Vianam in Tucumania metropoli rem Christianam curare iussit. Ipse more ducis nullo loco fixus, consilio & manu promptus, ubique aderat, exiguis copiis & seipso immensitatem terrarum occupans.

CAPUT

II.
Salonius & Lorençana per Paraquariam latissime excurrunt.

Salonii facies aditur.

IOANNES Salonius de Societate in Assumptionis urbe toto quinquennio perseverarat, cohiberatque animi impetum, volentis ad longinquas expeditiones pergere; ratus nihil gratius Deo se facere posse, quam si cives & suburbanos in officio contineret. Sed ubi subsidiarii Socii advenere, ab Barfenâ flagitat, ut sibi cum Marcello Lorençanâ, partim adverso Paraquario, partim per littorales sylvas & paludes, quantum viribus humanis eniti possent, Divini verbi seminandi ergo, ireliceret. Impetratâ missione, exiguo viatici apparatu, se dant in viam. Ibant per paludosa loca umbilico tenus aquis sæpè immerfi: luctabantur cum arundinetis: vias tigribus & viperis infestas pervadebant: inundatas cluvionibus terras tranabant, tantâ corporum incuriâ periculoque, ut quandoque supra genua luto paludoso impliciti, pluviam reliquo corpore totâ nocte exciperent. Contigit aliquando, ut uterque ab adventitiarum aquarum murmure perterrefacti, intempestâ nocte, subitam submersionem timerent, quam ut præveterent, nitratum pulverem (uti in his regionibus fieri quandoque solet) ad usum excitandi ignis ex sacculo elicere: at cum tenebrarum errore liberalius, quam par erat, escæ applicuissent, concepta flamma ita involuit Salonium, ut excoriatâ facie, & palpebris adustis, ad aliquot dies non sine immenso dolore cæcitet. Eodem tempore Marcellum Lorençanam ægrotantem Solis immensus ardor, culicum diu noctuque in paludosis locis fodicantium infestatio, nebulæ gravitas, ciborum insolitorum usus ad

extrema